

[Gustav Pedersen.]

Gear, vil jeg mene, at det vilde være urimeligt for det forholdsvis beskedne Beløb, der kan være Tale om paa dette Felt, at gennemtvinge en Afskaffelse af Arbejdsfordelingsordningen med det Resultat, at man ikke har de faguddannede Tekstilarbejdere den Dag, da Arbejdet virkelig kan begynde. Naar man ved, hvor haardt vi mangler Beklædning af enhver Art, og hvor ringe Udsigter der er til at importere de Beklædningsvarer, der er Brug for, vil det være urimeligt at fjerne Muligheden for at udnytte denne Branche, saa snart vi faar Halvfabrikata til Raadighed.

Ganske paa samme Maade ligger det for Murerfaget. Det er ingen Hemmelighed, at det ikke er Mangel paa Murere, der er Grunden til, at Byggeriet ikke kommer i Gang. Der er baade et stort Antal arbejdsløse Murersvende og et forholdsvis stort Antal paa Arbejdsfordeling; det, der mangler, er de nødvendige Byggematerialer. Hvis man nu vil tvinge endnu flere Murere ud i Arbejdsløshed med det Formaal at tvinge dem over paa andet Arbejde, vil det betyde, at det, man kan tvinge dem til, er ikke-faglært Arbejde, som der undertiden mangler Arbejdskraft til. Det kan kun være Arbejdsmandsarbejde. Men der var pr. 3. Marts i Aar 96 619 ledige Arbejds mænd. Der er altsaa ikke nogen særlig Grund til at forøge Antallet af ufaglærte arbejdsløse yderligere. Og da der ikke er nogen, der kan vente, at Murere, som ikke kan arbejde ved Murerfaget, kan søge andet faglært Arbejde, er det eneste Resultat, man faar ud af det, hvis man vil tvinge dem over til andet Arbejde, at man gør de ufaglærtes Arbejdsløshed saa meget større.

Det er undertiden i Diskussionen om vort Lands Aktiver anført, at et af vore bedste Aktiver er vore faglærte Arbejders Dygtighed. Jeg har ikke hørt, at nogen af dem, der har fremsat den Opfattelse, har forladt den endnu. Men naar det er rigtigt — og det er ogsaa min Opfattelse, at det virkelig er vort Lands Hovedaktiv —, er der ikke nogen Mening i, at man paa et Tidspunkt, hvor man har tilstrækkelig mange ufaglærte gaaende ledige, vil tvinge faglærte Arbejdere, fordi man ikke har Raastoffer, saa man kan give dem Beskæftigelse inden for deres eget Omraade, til at konkurrere med de alt for mange ledige ufaglærte Arbejdere. Det kan ikke være rimeligt. Hvis det saa var saadan, at man i øvrigt paa andre Omraader inden for Samfundslivet vilde tvinge Erhvervene til overhovedet ikke at have Tomgang i Arbejdet,

kunde der maaske være nogen Mening i det, men det gør man jo ikke. Jeg kan minde om, at vi fortsat har den Bestemmelse i Prisloven, at der, hvor der er mindre Arbejde inden for en Virksomhed, har man Lov til at have en procentvis større Andel i Generalomkostninger end under normale Forhold. Denne Bestemmelse er der ingen, der har forlangt fjernet, og det vilde i og for sig ogsaa være urimeligt at fjerne den. Der kan ikke være Mening i at sige til en Virksomhed, der paa Grund af manglende Raastoffer eller manglende Varer for Øjeblikket har en saa omfattende Centraladministration, at de skal afvæbne og dermed være ude af Stand til at tage hele Virksomheden op i fuld Kapacitet, naar Muligheden er inde, fordi det saa ikke vil være muligt at genskabe den Stab af Regnskabs mænd, Korrespondenter og andre, som der kan være Tale om, og som de i Henhold til Prisloven har Lov til at holde paa den Maade, at de fører de særlige Omkostninger paa Avancen. Og jeg kan minde om den Række Virksomheder her i Landet, der sender Handelsrejsende ud paa Omraader, hvor de storartet kunde sælge deres Varer uden at sende rejsende ud. Det er baade fornuftigt og naturligt, at de gør det, for det vilde betyde en Svækkelse af deres Firmaer, hvis de undlod at gøre det.

Men naar man paa andre Omraader finder det naturligt at binde de Folk, som nu en Gang hører til en Virksomhed, fast til den, uanset at deres Arbejdskraft ikke kan udnyttes til fuld Kapacitet, saa kan det ikke være urimeligt, at man ogsaa binder den særlige Dygtighed, som gælder for faglærte eller tilvænnede Arbejdere — der er jo ogsaa mange inden for de ikke faglærte Omraader — til at være parat den Dag, vi kan udnytte de forskellige Produktionsomraader fuldt ud. Det kan ikke være ligegyldigt, om vi i en Periode, hvor vi i høj Grad mangler Raastoffer, skal afsvække vor Mulighed for at yde fuld Præstation den Dag, da vi igen har normale Tilførselsforhold.

Jeg vil saa gerne til Slut understrege, at det, der ligger i selve Lovforslaget, er ikke Ønsket om at opretholde urimelige eller unaturlige Ordninger. Jeg gentager, at Arbejdsfordelingsnævnet, hvor Statens Embedsmænd sammen med Arbejdsgiverrepræsentanterne har Flertal, baade kan afskaffe og har afskaffet de Arbejdsfordelingsordninger, der gav Risiko for, at Arbejdskraften blev bundet til et forkert Sted. Det staa fuldkommen i Regeringens Haand — hvis den i øvrigt kan blive enig med Arbejds-